

Младоженецъ войникъ.

(Пѣе се на хоро)

148.

Бързо

Срѣдъ море, мамо, бѣлъ камѣкъ,
 Бѣлъ камѣкъ, бѣлъ самороденъ.
 На камѣкъ лоза зелена
 Червено грозде родила.
 Млади го моми берѣха,
 Млади го момци носѣха,
 Носѣха, та го тѣпчеха,
 Ала отъ него не пиятъ.
 Млади го булки пиеха,
 Да ставатъ трудни, неволни.
 И Стоянова майчица
 И тя отъ винце срѣбнала;
 Станала трудна, неволна,
 Родила сина Стояна.
 Скришомъ му прави питата,
 Ала сватбата не можѣ.
 Дръннали гайди, цигулки . . .
 Днеска се Стоянъ ожени
 Утре му книга пристигна
 Стоянъ на война да иде.
 Нали му й младо булчето,
 Мило му й да го остави,
 По-мило да го поведе:
 Въ аскера вѣра всѣкаква,
 Турци, майно ле, българи
 И трета вѣра — цигани.
 Стоянъ мами си продума:
 — „Майно ле, стара майчице,
 Азъ ще се моля на тебе,